

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 472/2020
24.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.170/20 од 01.06.2020. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 бр.15/19 од 19.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 24. јуна 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.170/20 од 01.06.2020. године, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 бр.15/19 од 19.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебног одељења за сузбијање корупције К. По4 број 29/18 од 19.08.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела примање мита из члана 367. став 4. КЗ и једног кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 3. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то за кривично дело из члана 367. став 4. КЗ казна затвора у трајању од два месеца, а за кривично дело из члана 366. став 3. КЗ казна затвора у трајању од осам месеци, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет месеци. Истовремено је одређено да ће изречену казну окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену мере електронског надзора, те да не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, као и да уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у Заводу за извршење казне затвора. На основу члана 63. КЗ, окривљеном је у изречену казну затвора урачунато време проведено у притвору од 03.10.2018. године до 14.11.2018. године.

Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности, па је окривљеном забрањено да обавља

дужност директора школе у трајању од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере.

Окривљени је обавезан да Вишем суд у Краљеву на име трошкова кривичног поступка плати износ од 63,34 динара, а на име паушала износ од 20.000,00 динара, укупно 20.063,34 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 бр.15/19 од 19.12.2019. године, усвајањем жалби окривљеног АА и његовог браниоца – адвоката Дејана Гајића, пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебног одељења за сузбијање корупције К По4 бр.29/18 од 19.08.2019. године, преиначена је тако што је окривљени АА на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио продужено кривично дело примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 61. КЗ, док је жалба Вишег јавног тужиоца у Краљеву, Посебног одељења за сузбијање корупције, одбијена као неоснована.

Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка, сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП, падају на терет буџетских средстава суда.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз бр.170/20 од 01.06.2020. године, само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 15/19 од 19.12.2019. године, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и тачка 11) и из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе пресуду којом ће утврдити да је побијаном правноснажном пресудом учињена повреда закона у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног – адвокату Дејану Гајићу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче да другостепеном пресудом предмет оптужбе није у потпуности решен, обзиром да се Апелациони суд у Крагујевцу није изјаснио о наводима оптужбе под тачком 1, измењене на претресу одржаном дана 15.08.2019. године, у коју су тада унете и речи: „аритметичка средина оцене из предмета механика тла и фундирање је испод 1,50 и зато није могла да буде предложена закључна позитивна оцена“, а о ком делу диспозитива оптужног акта се другостепени суд није изјаснио ни у образложењу пресуде, поред тога што га није обухватио изреком пресуде.

Према ставу Републичког јавног тужиоца, изостављањем наведеног дела текста, учињена је и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, јер је у овом делу изрека другостепене пресуде неразумљива, будући да је изостало детаљно навођење чињеница и околности из којих произлази противправност кривичног дела.

Поред тога, у захтеву се истиче да је суд учинио још једну битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП на тај начин што у жалбеном поступку није одлучено о делу изреке оптужнице измењене 15.08.2019. године која је означена под тачком 3, а која гласи: „користећи положај директора школе посредовао код члана комисије професора ББ да овај изврши службену радњу коју не би смео извршити и оцени ученика ВВ на поправном испиту из предмета грађевинске конструкције оценом довољан 2“.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Мада је тачно да између чињеничног описа дела датог у прецизираној и на главном претресу измењеној оптужници и оног у изреци побијане другостепене пресуде постоји описана неподударност, на овај начин другостепени суд није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, нити битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, постоји у колико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, односно када суд није донео никакву одлуку о некој тачки оптужбе, а повреда из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП уколико је изрека пресуде неразумљива.

У конкретном случају, побијаном другостепеном пресудом, Апелациони суд у Крагујевцу донео је одлуку о све три тачке прецизиране и на главном претресу измењене оптужнице, наводећи при томе све битне елементе продуженог кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 61. КЗ, како је то окривљеном и стављено на терет. При томе, чињеница да другостепени суд није унео делове измењене оптужнице у тачку 1 и 3 изреке пресуде није од значаја за радњу извршења предметног кривичног дела, нити изреку побијане пресуде чини неразумљивом. Стога неподударност између чињеничног описа дела у измењеној и прецизираној оптужници и описа у изреци побијане пресуде под тачкама 1) и 3), по оцени овога суда, нема онај значај који јој се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца придаје, нити су на овај начин учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и тачка 11) ЗКП.

Неосновано се поднетим захтевом указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и с тим у вези наводи да другостепени суд није дао разлоге због чега је занемарио исказ сведока ББ из истраге, већ је узео у обзир само његове исказе дате на главним претресима пред првостепеним и другостепеним судом, као и да је пропустио да оцени и изнесе разлоге о криминалистичко-техничкој документацији, аудио записима са три ЦД-а о пресретнутој комуникацији и извештају о садржају те комуникације, а који пропусти према ставу Републичког јавног тужиоца представљају битну повреду јер су потпуно

изостали разлози о чињеницама које су предмет доказивања. У вези са истом битном повредом одредаба кривичног поступка, у захтеву се наводи и да другостепени суд у својој пресуди није оценио исказе просветних инспектора – сведока ГГ и сведока ДД, нити је оценио чињеницу која произлази из увида у дневник одељења школе у ..., да је наставник ЋЋ првобитно предложио оцену недовољан 1 из предмета математика и да је потом исписивањем оцене преко оцене првобитну оцену преправио у оцену довољан 2.

Изложене наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим, обзиром да је Апелациони суд у Крагујевцу у побијаној пресуди на странама 5,6,7 и 8. образложења изнео јасне разлоге за своју одлуку, имајући при томе у виду све доказе изведене на претресу пред другостепеним судом, као и доказе изведене у првостепеном поступку, те је на основу оцене свих ових доказа закључио да у конкретном случају нису доказани ни објективни, а ни субјективни елементи бића предметног кривичног дела које је окривљеном стављено на терет.

Из наведених разлога, по оцени овога суда, побијаном другостепеном пресудом није учињена ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Најзад, неосновани су и наводи захтева којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се истиче да је Апелациони суд у Крагујевцу учинио наведену битну повреду на тај начин што ванбрачну супругу окривљеног ЕЕ и сестру окривљеног ЖЖ није упозорио да нису дужне да сведоче, сагласно одредби члана 94. став 3. ЗКП.

Међутим, Апелациони суд у Крагујевцу на претрес који је одржан дана 19.12.2019. године није ни позвао наведене сведоке, па их није ни могао упозорити да нису дужни да сведоче у смислу одредбе члана 94. став 3. ЗКП. Поред тога, другостепена пресуда није заснована на исказима сведока ЕЕ и ЖЖ, већ је заснована на исказима осталих саслушаних сведока те на основу осталих доказа изведених у току поступка.

Стога је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и у делу у којем се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП оцењен неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић